

seiend: मलिन H. an. 4, 269.

अपशङ्क (अप + शङ्क) adj. *furchtlos*; शङ्कम् adv. Çiç. 4, 47.

अपशब्द *eine verdorbene Wortform*: भूयासा ऽपशब्दा अल्पीयांसः शब्दाः । एकैकस्य हि शब्दस्य बहुवो ऽपशब्दाः PAT. in MAHABH. 22.

अपशब्द s. पशब्द.

अपशशितिलक (अप + शशित् - ति) adj. *ohne Mond als Stirnmahl* KATHAS. 103, 244.

अपशस्त्र (अप + श) adj. *waffenlos* KATHAS. 109, 135.

1. अपशु TS. 5, 2, 9, 4.

2. अपशु TS. 5, 2, 9, 3.

अपशुष्क (अप + शुष्क) adj. TS. 2, 1, 4, 8. = अपरुक्त Comm.

अपशूल (अप + शूल) adj. *keinen Spiess habend* RAGH. 13, 17.

अपशोक 1) ० मनस् RAGH. 8, 85.

अपशिम *nicht der letzte*: अन्तवताम् RAGH. 19, 1. *der letzte* ÇATR. 14, 318.

अपश्रुतिन् MBH. 3, 3076 fehlerhaft für अपा०.

अपश्रुति (अप + श्रु) adj. *wovon man das Ohr abwendet, den Ohren unangenehm* MBH. 3, 871. उपश्रुति (= वार्ता Schol.) ed. Bomb.

2. अपशु Z. 1 v. u. lies 19, 2, 3 st. 19, 3, 3.

अपसद् MĀLATĪM. 83, 2. गजापसद् 80, 21. Nach MBH. 13, 2620. fgg. heißen अपसद् *die Kinder aus gemischten Ehen, wenn der Vater einer niedrigeren Kaste als die Mutter angehört*.

अपसर् wird auf verschiedene Weisen erklärt; vgl. COLEBR. Dig. 1, 492. fg.

अपसर्प RAGH. 14, 31, 17, 51. तपैवापसर्पभूतया DAÇAK. in BENF. Chr. 188, 13.

अपसर्पणा *das Fortgehen, Sichentfernen*: रणात् BULG. P. 10, 76, 28. 44,

4. in Verbindung mit प्रति *Rückkehr nach*: उपयानापयाने च स्थानं प्रत्यपसर्पणम् । सर्वमेतद्गद्यस्थेन ज्ञेयं रथकुटुम्बिना ॥ R. 6, 89, 19.

अपसर्पिणी v. l. für अपसर्पिणी VP. II, 192.

अपसलवि vgl. अपसलवि.

अपसलैस् adv. = अपसलवि 1) ÀÇV. GRH. 2, 5, 2.

अपसव्य adj. (f. आ) bedeutet auch, namentlich in der Augurkunde, *von rechts nach links gerichtet, zur Linken stehend, nach links sich bewegend*, und die adv. अपसव्यम् und अपसव्येन *zur Linken, von rechts nach links*: सो ऽपसव्यां चम् तस्य — चकार MBH. 3, 760. अमृष्यमाणो ऽपसव्यम् 761. अपसव्यानि सर्वाणि मृगपतिरूतानि च 12438. उत्का चाप्यपसव्येन (= अपसव्यम्) पुरं कृत्वा व्यथीर्यत 2, 2648. क्रव्यादाश्चापसव्यानि माण्डलानि प्रचक्रुः R. 7, 9, 30. दन्तिणाः, अपसव्याः VARĀH. BRH. S. 86, 44. सव्यं भ्रमति देवानामपसव्यं सुरद्विषाम् SŪBJAS. 12, 55. अपसव्यकरणे *einem Gegenstande die linke Seite zukehren* VARĀH. BRH. S. 33, 13. एतद्विपरीते दन्तिणापार्श्वामपार्श्वगमने यत्तदपसव्यम् BHAṬṬOP. zu VARĀH. BRH. S. अपसव्यो ऽप्रदन्तिणा उच्यते ders. Hierher gehören auch die unter 1) stehenden Stellen KĀTJ. ÇR. 13, 3, 22 (nicht 21). 25, 13, 34. R. 6, 90, 19. 3, 74, 13. Der Mond heisst अपसव्य, *wenn er südlich* (von den Planeten oder Sternen) *steht*, VARĀH. BRH. S. 18, 8. अपसव्यं पुद्गम् Bez. *einer der vier Arten des ग्रहकुण्ड* 17, 5. SŪBJAS. 7, 19. उपसव्यो घ्रासः Bez. *einer der Weisen, auf welche eine Eklipse erfolgt*, VARĀH. BRH. S. 5, 43. — Vgl. अपसव्य.

अपसार Gegens. प्रवेश Spr. 5028.

अपसारिन् (von सरु mit अप) adj. *abnehmend, sich vermindern*: पा- V. Theil.

दापसारिणं धर्मम् MBH. 1, 2416.

अपसार्य (vom caus. von सरु mit अप) adj. *fortzuschicken, zu entfernen* Verz. d. Oxf. H. 87, a, 20.

अपसिद्धात् (अप + सि) m. *ein Widerspruch im System* KAP. 1, 50.

अपस्मय (अप + स्मय) adj. *frei von Hochmuth* BULG. P. 10, 27, 7.

अपस्मारिन् MBH. 13, 1584. 5088.

अपस्मृति (अप + स्मृ) adj. *keine Erinnerung von Etwas habend* BULG. P. 10, 1, 41. *an Etwas nicht denkend, zerstreut*: शशं चाददपस्मृतिः *in der Zerstretheit* 9, 6, 7. *kein klares Bewusstsein habend, ausser sich* 11, 7, 86.

अपस्वरम् (अप + स्वर) adv. *mit entstellter Stimme*: एवं ब्रुवाणं कैतेयं भीमसेनमपस्वरम् MBH. 3, 14934. क्रोधेन विकलवर्णी यथा स्वात्तथा NILAK.

अपक्व. प्रथापक्व RĀGA-TAR. 5, 179 (wo ०क्ताः zu lesen ist. wie schon BENFERY in seiner Chr. geändert hat). — Vgl. क्लेशापक्व, तमोऽपक्व, मा-रुतापक्व.

अपकृति, तमोऽपकृत्यै BULG. P. 10, 15, 5.

अपकृत्स्न, तमोऽपकृत्स्नी RAGH. 14, 76.

अपकर्ण DAÇAK. 180, 21.

अपकर्त (= अपकर्त्स्न und auch daraus entstanden) nom. ag. *Entwender, Vernichter*: ब्रह्मशिरोऽपकर्ताय MBH. 13, 905: vgl. त्रिपुरकर्ताय 906.

अपकर्त्स्न, Gegens. दात्स्न BULG. P. 10, 64, 18. परद्रव्यापकर्त्स्नी Spr. 4507.

सर्वभूताप० *Hinwegführer* R. 7, 24, 35. — m. N. pr. eines Schlangendämons HARIV. 14172, v. l. der neueren Ausg. (auch LANGL. liest so) st. अपकुञ्ज.

अपकृस्त (अप + कृस्त) m. *der Rücken der Hand*: सारथिं चास्य द्यितमपकृस्तेन (= कृस्तपृष्ठेन Schol.) शिविवान् MBH. 3, 545.

अपकृस्तप० (von अपकृस्त) *Jmd mit dem Rücken der Hand fortweisen, weggagen, verjagen*: उत्क्रोचादितसया विप्रा भूयः प्रायविधायिनः । लब्धस्थैर्येण तुङ्गेन संनिपत्यापकृस्तिताः ॥ RĀGA-TAR. 6, 344. अपकृस्ततबन्धवा MĀLATĪM. 149, 9. uneig.: अपकृस्तितान्यकिसलयशोभं विलोकयाशोकम् SARASVATĪK. 2, 15 und यस्माद्ज्ञान्यपकृस्तितादेहात्ममानिवो ऽपि विभियात् Schol. zu PARAMĀRTHAS. bei AUFRICHT, HALĀJ. Ind. S. 400. ०कृस्तितालज्ज VIKR. ed. BOLL. S. 253. अपकृस्तिता = अपज्ञात HALĀJ. 4, 29.

अपकार 1) कूलापकारमकरोत्स्वेन वेगेन सा सरित् *riss ein Stück Ufer mit sich fort* MBH. 9, 2385. तेन कूलापकारेण मैत्रावरुणिराकृत्य *auf dem abgerissenen Uferstücke* 2386. कूलापकार fehlerhaft für कूलापकार R. 7, 32, 5. जपद्रव्येनापकारो द्रौपद्याश्चाश्रमात्तरात् *Raub* MBH. 1, 473. न्यासापकार *Veruntreuung* Spr. 1660.

अपकारण n. *das Fortführenlassen* v. l. für अपवाकन Spr. 5361.

अपकारिन् *mit sich fortreisend* so v. a. *verführerisch*: विषयाः Spr. 3978. द्यूते घोरे सर्वापकारिणि *Alle fortreisend* MBH. 2, 2094. तेजोऽप०, दत्तयागाप० *Entwender, Räuber* 13, 1166. ब्रह्मदायाप० BULG. P. 10, 64, 38. चैरिणात्मापकारिणा (vgl. आत्मापकारक unter अपकारक) Spr. 2345. — Vgl. भग्नेत्रापकारिन्.

अपकास *spöttisches Lachen* R. 7, 16, 16. — Vgl. अपकास.

अपक्व *Verhüllung, Einkleidung*: अपक्वोत्प्रेता SĀH. D. 296, 2. — Vgl. अपकृति und निरपक्व.

अपकृति 2) als Bez. *einer best. rhetorischen Figur* so v. a. *Verheimlichung, Läugnung* und auch *Verhüllung, Einkleidung* KĀVYAPR. 146. KĀVYĀD. 2, 304. SĀH. D. 683. fg. KUVĀLAJ. 23, b. निषिध्य विषयं साम्याद्व्यारेपो